

ДА ХОДИШ В ДУХА

Дейвид Уилкерсън
4 Юли 2005

„Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим“ (Галатяни 5:25). Това е една много проста заповед на апостол Павел. Той ясно ни казва: „Ако Святия Дух живее във вас, нека напълно владее живота ви. Всички ние трябва да бъдем водени от Духа.“

Святия Дух беше пратен, за да бъде нашия постоянен, сигурен Водач, и Той живее във всеки, който изповядва Христос като Господ и Спасител. Духът иска телата ни да бъдат Неговото обиталище, да царува в нашите сърца.

Повечето християни нямат проблем с това да приемат, че Святия Дух ни води при Исус. Нямаме проблем и с това да вярваме, че Духът винаги, във всеки един момент работи в нас. Повечето сме Го призовавали безброй пъти за утеха по време на криза. Отдаваме почит на Духа, проповядваме за Него, поучаваме за дарбите и плода Му. Молим се на Него, търсим Го, за да отвори небето и да съживи църквата. Много християни са преживели и истинските проявления на Духа. Но мисля, че знаем много малко за това какво означава да ходим в Духа.

Ако те попитам какво означава да ходиш в Духа, можеш ли да ми отговориш? Можеш ли да го обясниш ясно на всеки, който те попита?

Разбирането на истината за ходенето в Духа може да избави много хора от объркване, борби, беди, нерешителност, дори и от похотта на плътта. Та, каква е истината? Павел казва ясно: „по Духа и да ходим“ (Галатяни 5:25).

Плът срещу Дух

Има само два начина, по които един християнин може да ходи – в плътта или в Духа.

Плътта има собствена инатлива воля и действа както ѝ харесва. Прави каквото си пожелае, след това моли Бог да благослови избора ѝ. Надига се и заявява: „Бог ми е дал здрав разум, мога да взимам интелигентни решения. Не трябва да Го чакам да ме напътства. Бог помага на онези, които си помагат сами.“

Но ходенето в Духа е точно обратното. Ние предаваме волята си на Святия Дух и вярваме, че тихия Му, тънък глас ще ни води във всичко. Всъщност, Святия Дух беше изпратен да установи пълното господство на Христос в живота ни. Библията ни казва: „Стъпките на човека се оправят от Господа“ (Псалм 37:23), а Духа изпълнява това. Той желае да ръководи всяко наше действие.

Покорство на Святия Дух

Просто казано, ние трябва да ходим в пълно покорство на Святия Дух, точно както Христос ходи в постоянно, пълно покорство на Отец.

Исус каза: „Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; защото това, което Той върши, същото върши и Синът“ (Йоан 5:19). „Аз не мога да върша нищо от Себе Си; както чувам, така и съдя; и съдът Ми е справедлив, защото не търся Моята воля, а волята на Отца, който Ме е пратил“ (5:30). „Слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, който Ме е пратил... Аз живея чрез Отца“ (6:38,57).

Как въобще можем да си помислим, че не зависим от Отец за всичко, когато Самия Христос каза, че зависи? Като хора, които обичаме Исус и Го следваме, ще дръзнем ли да си помислим, че можем да направим нещо, което нашия Спасител и Господ не може? Исус разчиташе на Отец, винаги искаше да има Божия ум.

Ако сме честни ще признаем, че небето често е последното място, към което се обръщаме, когато имаме нужда от посока. Най-често ние ходим при съветници или прекарваме часове на телефона, разговаряйки с приятели, търсейки съвет: „Какво мислиш? Добре ли би било да поема в тази посока? Мислиш ли, че трябва да го направя?“ За съжаление, ние отиваме при Святия Дух най-накрая, ако въобще го направим.

Признак за Божието присъствие

В Числа девета глава, ние четем за един облак, който слезе и покри скинията в пустинята. Той изобразява постоянното Божие присъствие с народа Му. А за нас днес този облак служи като пример за работата на Святия Дух в живота ни. Вечер облакът се превръщаше в огнен стълб – топло сияние в тъмнината. „Така ставаше винаги: облакът я покриваше и нощем имаше като огнено явление“ (Числа 9:16).

Децата на Израел винаги следваха този свръхестествен облак, накъдето и да ги заведеше той. Когато той се вдигнеше над скинията, хората ставаха и го следваха. А когато облака спираше, и хората спираха и разпъваха шатрите си. Те се движеха или стояха на едно място според ясните му нареждания.

„По Господно повеление тръгваха израилтяните, и по Господно повеление разполагаха стан; до тогава, до когато облакът стоеше над скинията, те си оставаха в стана. И когато облакът стоеше над скинията много дни, тогава израилтяните пазеха Господното заръчване и не тръгваха“ (9:18-19).

Израилтяните гледаха да се придвижват само, когато се движеше облака, защото знаеха, че това беше Божието водителство. Той се придвижваше всеки ден или всяка седмица, след което спираше за по няколко месеца. Но денем или нощем, хората винаги се движеха според неговото водителство.

„Ако облакът продължаваше да стои над скинията два дена, или един месец, или една година, то и израилтяните оставаха в стана си и не тръгваха; а когато той се дигаше, те тръгваха. Според Господно повеление разполагаха стан, и според Господно повеление тръгваха; те пазеха заръчаното от Бога, както заповядваше Господ чрез Моисея“ (9:22-23).

Новозаветния признак

Накрая облака от старозаветните времена се вдигна в небето. Но след няколко века, в Горницата в Ерусалим се спусна друг облак. Святият Дух – същия Дух, който стоеше над скинията в пустинята – слезе и върху около 120 поклонника, които се бяха събрали в Горницата след смъртта на Исус. Този облак дойде много по-ниско, в самата стая, в която бяха хората и се разпротря над главите им под формата на раздвоени огнени езици.

Гръцката дума за „раздвоени“ означава „напълно разпределени“. Накратко, този огнен облак се беше разделил и слезе върху всеки човек в Горницата. След което пламъците обгърнаха телата на хората.

В този момент последователите на Исус бяха „в Духа“ и Святият Дух живееше в тях. Но едно е Святият Дух да обитава в теб, а съвсем друго да живееш в пълно покорство на Него. Може да си изпълнен със Святият Дух, но това не означава, че ходиш в покорство на водителството Му, и че Му позволяваш да те управлява.

Практическо приложение в днешно време

Ние, които обичаме Исус днес, също трябва да последваме облака. Може да сме изпълнени със Святият Дух – да се молим и да пеем в Духа, или да преживяваме проявленията Му – но трябва да започнем и да приемаме заповеди от Него. Ако не чакаме напътствията Му за всяко нещо, това означава, че просто не ходим в Духа. Наставленията на Павел дават яснота по този въпрос: „Ако по Духа живеем, по Духа и да ходим“ (Галатяни 5:25).

Аз съм молил Бог да ми разкрие смисъла на фразата: „по Духа и да ходим.“ Когато започнах да се занимавам с този въпрос, се помолих: „Господи, направи го ясно и разбираемо за мен.“ Вярвам, че Духът ми отговори така: златния ключ към това да разберем ходенето с Духа не е сложен. Не се нуждаеш от теологично образование. Всъщност, толкова е просто, че повечето от нас не могат да го видят. Но, ако успеем да схванем тази истина, ще можем да влезем в живот, свободен от притеснения, пълен със сигурни напътствия и белязан от съвършена почивка. Духът наблегна на тези три прости думи: „Просто кажи да!“

Просто кажи да!

В момента, в който това просветна в съзнанието ми, аз казах: „Господи, това наистина е лесно. Но какво означава?“

Всичко се свежда отново до стиха, който Павел написа на галатяните. Апостолът смело заяви: „понеже в Него е Да за всичките Божии обещания, колкото много и да са; за това и чрез Него

е Амин за Божията слава чрез нас“ (2 Коринтяни 1:20). Според Павел, ходенето в Духа започва тогава, когато кажем убедено, непоклатимо „божествено да“ на всички Божии обещания. Това означава да имаме непоклатима увереност, че Господ ще спази всичките обещания от Словото Си. Това означава да кажем: „Отче, чел съм обещанията Ти и казвам „да“ на всички тях. Вярвам в словото Ти към мен.“

Помислете за съвета на Яков: „Но да моли с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява, прилича на морска вълна, която се тласка и блъска от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа“ (Яков 1:6-7).

Ние знаем какво означава „божественото да“, но, какво има предвид Павел под „амин“ в същия стих? Самата дума означава буквално „така да бъде, можеш да се довериш“. В контекста на този пасаж, „амин“ означава „Вярвам словото Ти за мен, Господи. Така да бъде в живота ми.“

Божии обещания

Помислете за обещанията, които Бог ни е дал и вижте дали отговаряте на тях с „да и амин“:

1. Господ те е утвърдил, запечатал, изпълнил и помазал със Святия Си Дух. „А тоя, Който ни утвърждава заедно с вас в Христа, и Който ни е помазал, е Бог, Който ни е запечатил, и е дал в сърцата ни Духа в залог“ (2 Коринтяни 1:21-22).

Ти не можеш да ходиш в Духа докато не повярваш, че си изпълнен с Него. А истината е, че Святия Дух е с нас по всяко време, дори и когато сме паднали в грях. Всъщност, ние се нуждаем от Него по еднакъв начин и когато грешим, и когато постъпваме правилно.

Питам те: обещанията в този пасаж твърдо „да и амин“ ли са за теб? Има ли някаква вероятност за „може би“ в ума ти? Щом всички Господни обещания са да и амин, тогава те трябва да са такива и в живота ни. Трябва да сме напълно убедени: „Да, Святия Дух живее в мен. Аз съм святия Му храм. Значи няма значение как се чувствам днес или утре. Святия Дух е слязъл върху мен, изпълнил ме е и ме е помазал.“

2. Исус обеща, че Святия Дух ще „бъде с вас до века – Духът на истината... Той ще ви научи на всичко“ (Йоан 14:16-17,26). С две думи, Духът изпълва ума ни с истина и ни води чрез нея. Потвърдил ли си с божествено „да“ това обещание? Можеш ли да кажеш: „Амин, Господи, така да бъде в живота ми“?

3. Исус обеща, че Духа ще бъде вътрешния ни глас, който ще ни води, за да прослави Христос в нас и да ни покаже бъдещето. „А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви води в цялата истина... и ще ви извести за идните неща“ (16:13). Все още ли се колебаеш, че такова велико обещание може да е истина? Твърде много ли ти се струва, че Духа иска да те води във всяка крачка в живота ти? Можеш ли да кажеш: „Да, Господи, така да бъде“?

4. Бог е обещал да ти даде посока във всичките ти пътища. „Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти“ (Притчи 3:6). Приел ли си напътствието Му за всичко – буквално, всяка крачка през седмицата, деня, в този момент? Посветил ли си се напълно на този вид ходене? Това да и амин ли е за теб?

Пазени от Духа

Може би се питаш като мен: „Ами закрилата по време на ходенето ми? Как мога да съм сигурен, че чувам гласа на Духа, а не някой друг?“

Преди всичко Святия Дух не може и няма да управлява никой вярващ, който не е изцяло предаден на волята Му. Духът говори на онези, които са готови да се покорят на гласа Му. Още нещо ме притесняваше докато си мислех да повдигна обширната тема за ходенето в Духа. Щом този вид ходене включва пълна увереност, че чуваме гласа Му и сме водени от Него, как можем да сме защитени от измамата? Как можем да сме сигурни, че чуваме гласа на Духа, а не нашия или този на дявола?

Аз съм убеден, че множества християни са изградили съмнения относно чуването на Духа поради лош опит в миналото. Те се питат: „Как мога да разбера дали Духа ми говори този път? Мислех си, че Го чух ясно миналия път, но излезе, че въобще не е бил Той. Почувствах се измамен.“ Други са се отказали заради звучащите твърде странно изявления на онези, които ходят напред-назад, говорейки: „Бог ми каза.“

Тази важна тема изисква от нас едно друго твърдо „амин“, за да се доверим на Божията сила да ни пази.

Божие обещание да ни пази

Павел посочва, че тази увереност изисква акт на вяра: „А освен всичко това, вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на лукавия“ (Ефесяни 6:16). Това е Божие обещание, че Той ще ни предпазва от заблуди и грешки.

Гласът на Сатана непрестанно вика срещу нас с всевъзможни обвинения, и единственият начин да попоречим на тези огнени стрели, е да се обърнем към обещанието, което Бог ни е дал: никое оръжие срещу нас няма да успее. Оръжията на Сатана включват осъждение и лъжи, и Святия Дух е верен да ни ги разкрие всичките. Гласът на нашия враг ще те накара да действаш импулсивно, без да се посъветваш с Божие Слово. Но всяка дума на Духа ще бъде потвърдена от Библията.

Това ни довежда до гласа на плътта. Както и врага на душите ни, така и плътта иска да бъде чута. Тя винаги ни кара да вярваме, че е добре от време на време да задоволяваме желанията ѝ, че всичко, от което се нуждаем е съгласието на някой приятел, и Бог ще благослови пътищата ни.

Но Господ ни дава друго велико и скъпоценно обещание тук. Библията казва, че Духа в нас се бори срещу всичко, което идва от плътта: „Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът – противното на плътта; защото те се противят едно на друго“ (Галатяни 5:17). Павел казва, че битката срещу плътта не е наша. Само Духа може да умъртви плътта.

Гласът на Святия Дух ще те подтикне да се молиш с неговите думи и да ги потвърдиш от Божието Слово. На нас са ни дадени всякакъв вид обещания за защита за всякакъв вид ситуация, които са на наше разположение при всеки възникнал конфликт, без значение колко голям или малък е той.

Без значение дали дявола или плътта идват като потоп, ако Му вярваме, Святия Дух е винаги верен да се изправи и да разруши атаката.

Невярващо поколение

Днес цяло едно поколение християни взема решения, без да се консултира със Святия Дух. Много вярващи действат от страх или отчаяние, без вяра в Божиите обещания. Те просто решават какво да правят, като се позовават на онова, което те считат за правилно.

Какви са последствията за тези вярващи? Какво се случва, когато Божиите слуги живеят извън пълната власт на Святия Дух, когато чертаят собствени планове и отказват да се подчинят на водителството и посоката на Святия Дух? Те разбъркват кошера на духовните пчели, не живеят в почивка, а в отчаяние, болка и объркване.

Тихият тънък глас

Имало е много пъти, когато не съм слушал гласа на Духа. Всъщност, бих могъл да напиша цяла книга за всичките пъти, когато съм се опитвал да направя моето си нещо, да следвам моята си посока и нещата се объркваха ужасно много.

Но през годините съм се научил да слушам тихия, тънък глас на Святия Дух. Твърдо съм решил да казвам „да и амин“ на абсолютното Му господство в моя живот. Знам, че Той ще ме води във всяка истина, че ще ме води където Той иска да отида, и че ще ми покаже бъдещи неща, които иска да знам. Да, мога да кажа, че такъв живот е възможен. И както ме е научил Той, аз просто казвам да. А ти?

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2005 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Walking in the Spirit](#) / [Да ходиш в Духа](#)